

[Socialministeren.]

Læresteder, straks ved den første Kontrakts Oprettelse skulde sikre Lærlingen en passende Læreplads til Fortsættelse af Uddannelsen. Man har nemlig, som udtalt i Folketingsudvalgets Betænkning, ment, at Formaålet med Bestemmelsen vil kunne opnaas derved, at vedkommende faglige Udvalg — der i Medfør af § 19, Stk. 6, kan rette Henstilling til den kontraktgodkendende Myndighed om ikke at godkende Kontrakter med Virksomheder, hvis Forhold hindrer en forsvarlig Lærlingeuddannelse — kan opstille som Betingelse for Godkendelse, at der fastsættes saadanne Vilkaar for Uddannelsen, som Udvalget finder nødvendige, for at den kan blive forsvarlig.

Fremdeles er det bestemt, at Lærlingen, allerede naar han ved Kontrakters Oprettelse er 15 Aar — ikke som oprindelig foreslaaet 16 Aar —, skal medunderskrive Lærekontrakten, hvis den skal binde ham efter det 20de Aar.

Bestemmelsen i § 4, Stk. 1, og i § 13 om, at Læremesteren, henholdsvis Arbejdsgiveren, skal betale Rekvisitter og Undervisningsmateriel ved den faglige Undervisning, er ændret derhen, at de fornødne Rekvisitter og Undervisningsmaterialer, der skal betales af Læremesteren, skal udleveres Lærlingen af Skolen. Denne Regel er indsat efter Forslag af Arbejdsgiverforeningen, Fællesrepræsentationen for dansk Haandværk og Industri og Industriraadet.

Til Regelen i § 4, Stk. 3, om Ferie for Lærlingene, er føjet en Bestemmelse om, at for saa vidt Lærlingen har Kost og Logi hos Læremesteren, skal denne ogsaa udrede Kostpenge under Ferien. Endvidere er der tilføjet en Adgang for Lærlingeraadet til efter indhentet Erklæring fra vedkommende faglige Udvalg at tillade en Graduering af Ferien inden for et Fag, saaledes at den bliver længere i de første Læreaar og kortere i de senere Aar. Dette er sket for at gøre Overgangen fra Skoletidens lange Frier lempeligere.

I § 9, Stk. 1, har man slettet Bestemmelsen om, at Læremesteren, saafremt Lærlingen er for velstillet til at være nydende Sygekassemedlem, skal betale en Del af Lærlingens Kontingent til Sygeforeningen, svarende til en ubemidlet Lærlings Sygekassekontingent.

Bestemmelserne i § 17 om Lærlingens Adgang til at hæve Lærekontrakten i Tilfælde af Flytning af Lærested eller af Lærlingens Hjem ud over 6 km's Afstand er ændret, saa at det afgørende bliver Forøgelsen af Lærlingens Vej til Lærestedet.

I § 19, Stk. 1, Bestemmelsen om, at der inden for hvert Fag skal oprettes et fagligt Udvalg, er efter Ordet „Fag“ tilføjet Ordene „eventuelt Branche“, idet man hermed har villet give Adgang til at oprette flere Udvalg inden for meget store Fag, hvor der maatte være store Forskelligheder mellem enkelte større Brancher. Endvidere er der i Slutningen af nævnte Bestemmelse tilføjet, at Socialministeren og Handelsministeren i Forening bestemmer Afgrænsningen af Fagene eller Brancherne.

Ved Ændring til § 20, Stk. 1, har man bestemt, at kun Formanden og de faglig valgte Medlemmer af Lærlingeraadet har Stemmeret ved Raadets Afgørelser. Dette er et Forslag, som har været stillet af Det konservative Folkeparti, og som man har ment at kunne tiltræde. Det samme gælder derimod ikke Det konservative Partis Forslag om 2 Lærlingeraad; herved vilde der efter min Mening blot oprettes et Omsvøbsdepartement.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

A. Johansen: Det er i Morgen 16 Aar siden, den nugældende Lærlingelov stadfæstedes, og det var en vedtagen Bestemmelse, at den skulde optages til Revision i den i 1924 sammentrædende ordinære Rigsdag, altsaa efter ca. 3 Aars Virketid. Siden nævnte Tidspunkt har Forslag om Revision, fraset et Par enkelte Aar, været fremsat i hver ordinær Rigsdagssamling, uden at det er lykkedes at komme til Enighed om ændrede Bestemmelser. Den i de forløbne 16 Aar skete Udvikling som Helhed og den paa mange Omraader ændrede Produktionsform har ikke gjort Nødvendigheden af en Revision mindre paakrævet, og efter den meget indgaaende Behandling, som det foreliggende Lovforslag har været Genstand for i det andet høje Ting, maa der være Mulighed for en hurtig Behandling i dette Ting, hvad jeg paa mit Partis Vegne skal anbefale.

Der kan næppe være nogen Uenighed om, at det for alle Parter er af Betydning, at den faglige Standard kan blive den bedst mulige. Fordelen herved kommer ikke alene de unge Mennesker, der skal uddannes, til gode, den vil i allerhøjeste Grad komme hele Faget og derigennem de enkelte Læremestre til gode. I den Konkurrence, der maa føres paa Produktionens Omraade, hvad enten den føres for at skaffe danske Produkter Indpas paa fremmede Markeder, eller den føres for at hævde dem inden for Landets Grænser over for indførte Varer,